הגדה של פסח

הסדר לדורות הנוער
העובד והלומד

ההגדה
נכתבה וצוירה
ע"י נחמיה ג.
ציון - גדי

מַה נִּשְׁתַּנָּה

הַלַּיְלָה הַזֶּה מִכָּל־הַלֵּילוֹת.
שֶׁבְּכָל־הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין חָמֵץ
וּמַצָּה.
הַלַּיְלָה הַזֶּה כֻּלּוֹ מַצָּה:
שֶׁבְּכָל־הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׁאָר
יְרָקוֹת.
הַלַּיְלָה הַזֶּה מָרוֹר:
שֶׁבְּכָל־הַלֵּילוֹת אֵין אָנוּ מַטְבִּילִין
אֲפִלּוּ פַּעַם אֶחָת.
הַלַּיְלָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְעָמִים:
שֶׁבְּכָל־הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין
יוֹשְׁבִין וּבֵין מְסֻבִּין.
הַלַּיְלָה הַזֶּה כֻּלָּנוּ מְסֻבִּין:

בְּהַלֵּל וּבְשִׁירִים
קַדְּמוּ לֵיל הַשִּׁמּוּרִים!
כּוֹכָבִים עֲדָה רָקִיעַ
לֵיל הִתְקַדֵּשׁ חַג הוֹפִיעַ
לִקְרָאתוֹ שָׂשִׂים נָרִיעַ
בְּהַלֵּל וּבְשִׁירִים:

כָּל דִּכְפִין בָּרוּךְ בּוֹאֶךָ!
כָּל דִּצְרִיךְ הֵן פֹּה בֵּיתְךָ!
בְּכָל כּוֹס נוֹצֵץ הַיַּיִן,
מִשִּׂמְחָה תַּזְהִיר כָּל עַיִן:

זֶה הַלַּיִל מַה נִּשְׁתַּנָּה?
מַה מֵּרֹן הָרִנָּה?
זֶה הַלַּיִל שֶׁל חֵרוּתֵנוּ!
זֹאת הִיא רִנַּת גִּילֵנוּ!
הָבָה נְקַדֵּם חַגֵּנוּ
בְּהַלֵּל בְּשִׁיר־שִׁירִים:

רוגע

ליל פסח

כל העולם כלו

אומר הלל כי

בלילה הזה

אוצרות

טללים נפתחים:

פקדת הארץ
ותשוקקה
רבת תעשרנה
פלג אלהים
מלא מים
תלמיה רוה
נחת גדודיה
ברביבים תמוגגנה
צמחה תברך
עטרת שנת טובתך ומעגליך ירעפון דשן
ירעפו נאות מדבר
וגיל גבעות
תחגרנה
לבשו כרים הצאן
ועמקים יעטפו בר
יתרועעו אף ישירו:

הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים
בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב

אֶל אֶרֶץ

הַכְּנַעֲנִי

וְהַחִתִּי

וְהָאֱמֹרִי

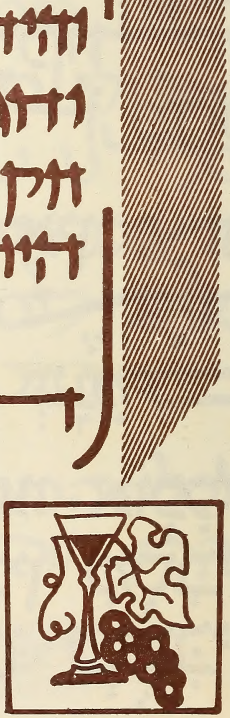
וְהַיְבוּסִי

אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ:

החודש

הזה לכם
ראש חדשים
ראשון הוא לכם
לחדשי השנה
ובחדש האביב בארבעה עשר
בו פסח הוא זמן חרותנו:
והיה היום הזה לכם לזכרון
וחגתם אותו לדורותיכם
חקת עולם תחגהו כי בעצם
היום הזה יצאו צבאותיכם
מארץ מצרים:
היום היותם לעם:

הנני מוכן ומזומן לקים מצות
כוס שלישי מארבע כוסות:
ברוך אתה ה׳ אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן:

מַה נִּשְׁתַּנָּה

הַלַּיְלָה הַזֶּה מִכָּל הַלֵּילוֹת

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ
אוֹכְלִין חָמֵץ וּמַצָּה
הַלַּיְלָה הַזֶּה כֻּלּוֹ מַצָּה

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ
אוֹכְלִין שְׁאָר יְרָקוֹת
הַלַּיְלָה הַזֶּה כֻּלּוֹ מָרוֹר

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אֵין אָנוּ
מַטְבִּילִין אֲפִילוּ פַּעַם אֶחָת
הַלַּיְלָה הַזֶּה שְׁתֵּי פְעָמִים

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין
בֵּין יוֹשְׁבִין וּבֵין מְסֻבִּין
הַלַּיְלָה הַזֶּה כֻּלָּנוּ מְסֻבִּין

עֲבָדִים הָיִינוּ

לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם וַיּוֹצִיאֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ
מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה:

ואילו לא הוציא הקדוש-
ברוך-הוא את אבותינו
ממצרים הרי אנו ובנינו
ובני בנינו משועבדים
היינו לפרעה במצרים:
ואפילו כלנו חכמים
כלנו נבונים כלנו
יודעים את התורה, מצוה
עלינו לספר ביציאת
מצרים:

וכל המרבה לספר
הרי זה משבח:

עבדים היינו-עתה בני חורין

וַיָּרֵעוּ אוֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיְעַנּוּנוּ
וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבוֹדָה קָשָׁה:

וַיָּרֵעוּ אוֹתָנוּ הַמִּצְרִים - כמה שנאמר: הבה
נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקרא
מלחמה ונוסף גם הוא על שונאינו ונלחם בנ
ועלה מן הארץ:

וַיְעַנּוּנוּ - כמה שנאמר: וישימו עלינו שרי
מסים למען ענותו בסבלותם ויבן ערי
מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס:

וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבוֹדָה קָשָׁה - כמה שנאמר:
ויעבידו מצרים את בני ישראל בפרך:

וְכַאֲשֶׁר יְעַנּוּ אוֹתוֹ - כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ:

וַנִּצְעַק אֶל ה׳ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
וַיִּשְׁמַע ה׳ אֶת קֹלֵנוּ
וַיַּרְא אֶת עָנְיֵנוּ וְאֶת עֲמָלֵנוּ וְאֶת לַחֲצֵנוּ:

ראה ראיתי את-עני עמי
אשר במצרים ואת צעקתם
שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את-
מכאביו וארד להצילו מיד מצרים
ולהעלותו מן-הארץ ההיא אל-ארץ
טובה ורחבה ארץ זבת חלב ודבש:
ועתה הנה צעקת בני-ישראל באה אלי
וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים
לחצים אתם: ועתה לכה ואשלחך
אל פרעה והוצא את עמי
בני-ישראל ממצרים:

לך בא מצרימה ובאת אל
העניים והאמללים ואל כל הנאנחים
והנדכאים ואמרת אליהם כי
עבדים הם-והם לא יבינו, כי אמללים
הם-והם לא ידעו: וכי גדול עניים
וגדולים מכאוביהם ונורא לחצם-

–וְהֵם לֹא יַאֲמִינוּ וּפָקַחְתָּ אֶת
עֵינֵיהֶם מֵחוֹזֶק יָד וְעַל כָּל עֲנִיִּים
וְגָאַלְתָּ אוֹתָם:

וַיּוֹצִיאֵנוּ ה׳ מִמִּצְרַיִם בְּיָד
חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה
וּבְמוֹרָא גָּדוֹל וּבְאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים:

ויוציאנו ה׳ ממצרים, לא על ידי מלאך
ולא על ידי שרף ולא על ידי שליח, אלא
הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו, שנאמר:
ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי
כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה
ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים
אני ה׳:

אלו עשר מכות שהביא הקב"ה על המצרים במצרים:

דם · צפרדע · כנים · ערב · דבר

שחין · ברד · ארבה · חשך · בכורות

רבי יהודה היה נותן בהם סמנים:

דצ"ך · עד"ש · באח"ב

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות כוס שני מארבע כוסות:

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

בשעה שבקש הקדוש ברוך הוא להטביע
את מצרים בים עמד עוזא שר
צבאו של מצרים ונשתטח לפני הקב"ה ואמר לפניו:

רבונו של עולם! במדת הרחמים בראת עולמך,
למה אתה רוצה להטביע את בני?

מיד כנס הקב"ה כל פמליא של מעלה ואמר
להם: היו דנים ביני ובין עוזא שר של מצרים.
התחילו שרי האומות מלמדים סניגוריה על מצרים.

כשראה מיכאל כן, רמז לגבריאל וטס
למצרים טיסה אחת ושמט לבנה עם
טיטה ותינוק אחד עמה ששקעוהו בבנין
ובא ועמד לפני הקב"ה ואמר:
רבונו של עולם! כך שעבדו את בניך!
מיד ישב עליהם הקב"ה במדת הדין
וטבעם בים:

אותה שעה בקשו מלאכי השרת לומר שירה
לפני הקב"ה אמר להם הקב"ה:

מַעֲשֵׂי יָדַי טוֹבְעִים בַּיָּם
וְאַתֶּם אוֹמְרִים
שִׁירָה לְפָנַי:

זָכוֹר
אֶת הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים:

היום אתם יוצאים בחדש האביב

וַיִּשָּׂא הָעָם אֶת-בְּצֵקוֹ בְּטֶרֶם יֶחְמָץ מִשְׁאֲרֹתָם צְרֻרֹת בְּשִׂמְלֹתָם עַל-שִׁכְמָם:

היום אתם יוצאים בחדש האביב

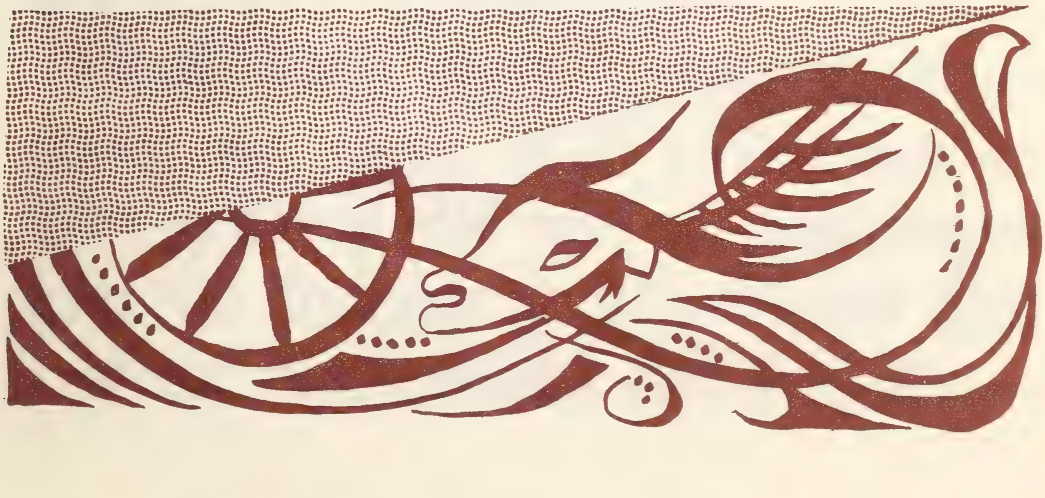
וַיֹּאפוּ אֶת הַבָּצֵק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֻגֹת מַצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ כִּי-גֹרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהִתְמַהְמֵהַּ וְגַם-צֵדָה לֹא-עָשׂוּ לָהֶם:

היום אתם יוצאים בחדש האביב

אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת לה' וַיֹּאמְרוּ. לֵאמֹר:

אָשִׁירָה לַה' כִּי גָאֹה גָּאָה
סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם
בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז.
הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ
יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו:
הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס
הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר.
הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים
גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן:
מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס
הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר.
הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים
גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן:
מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ
מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב.
הַהוֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָיִם
חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם:

וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים

בַּמִּדְבָּר וְלֹא-מָצְאוּ מָיִם: וַיָּרֶב
הָעָם עִם מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ תְּנוּ-לָנוּ מַיִם
וְנִשְׁתֶּה: וַיִּצְמָא שָׁם הָעָם לַמַּיִם וַיָּלֶן
הָעָם עַל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָמָּה הֶעֱלִיתָנוּ
מִמִּצְרַיִם לְהָמִית אֹתִי וְאֶת-בָּנַי
וְאֶת-מִקְנַי בַּצָּמָא:

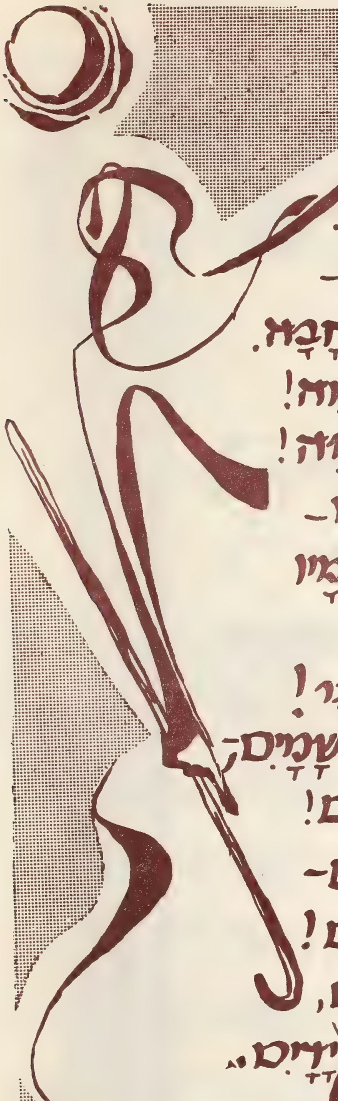

וַיִּבְכּוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי
יַאֲכִלֵנוּ בָּשָׂר: זָכַרְנוּ אֶת-הַדָּגָה אֲשֶׁר
נֹאכַל בְּמִצְרַיִם חִנָּם אֵת הַקִּשֻּׁאִים וְאֵת
הָאֲבַטִּחִים וְאֶת-הֶחָצִיר וְאֶת-הַבְּצָלִים
וְאֶת-הַשּׁוּמִים:

וְעַתָּה נַפְשֵׁנוּ יְבֵשָׁה:

הָאֵל בֵּרְכֵנוּ,

לֶחֶם לְשֹׂבַע תֵּן
הַרְבֵּה יְבוּל אַרְצֵנוּ: פְּרִיָּה רוֹנִי,
יוֹצְאֵי מִזְרָחִים זָרְעוּ בַּכָּן,
הָב נָא גַּם לָנוּ מִמֶּגֶד דָּגָן!
כָּל נֶפֶשׁ כָּל לֵב,
זוֹ הַתְּפִלָּה הוֹגִים:
זֵעַת אַפֵּנוּ שֶׁפַע קָמָה יְנִיבֶם
עֲבוּר הָאָרֶץ אָנָּא, הַצְלַח!
בַּר שַׁדְמוֹתֵינוּ יְכַבֵּד
יִתְבָּרֵךְ:

קומו, תועי מדבר,

צאו מתוך השממה;
עוד הדרך רב, עוד רבה המלחמה.
רב-לכם לנוע, לנוד בערבה -
ולפניכם פרושה דרך סלולה, רחבה.
קומו אפוא, נדים! עזבו את השממה!
אך אל-יעל קולכם, דרכו רק בדממה!
פן לצעדכם ירגז מדבר ונרדמיו -
איש ואיש בלבבו ישמע הד פעמיו
איש בלבבו ישמע קול אלוה דובר:
לך! היום אל ארץ חדשה אתה עובר!
לא! לא לחם קלוקל, שלו ומן שמים;
לחם ענב ואוכל, פרי עמל ידים!
לא! לא אוהל ונוה ועליות שחקים -
בית אחר תבנה, אוהל אחר תקים!
כי מלבד המדבר תחת השמים,
עוד לאלוה עולם גדול רחב ידים.
ומלבד ילל הישימון, דמי הציה -
תרקם תחת שמשו ארץ יקרה-חיה.

ממצרים גאלתנו - מבית עבדים פדיתנו

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות
כוס שלישי מארבע כוסות:
ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן:

עבדים היינו בכל דור ודור ובכל
אתר ואתר נפוצים בין העמים נמקים
במחשכי הגלות משועבדים יובלות
על יובלות בכל קצות הארץ, לא ידענו
מרגוע וחיינו תלויים לנו מנגד:
ונרא את הארץ אשר מתחת לרגלינו והנה
היא ברזל ואת השמים אשר על ראשינו
והנה הם נחושת:
ונהיה לצל וזועה לכל עמי הארץ:
ונזעק אל האלהים מתוך מחילות השעבוד
ומעל מוקדי האש ולא נענינו:
ונשא בלבנו את זעם חרון ענותנו ואת
תוחלת חזון תקומתנו מדור לדור:

שְׁפֹךְ׃

חֲמָתְךָ אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
לֹא־יְדָעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת
אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרָאוּ׃
כִּי אָכַל אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת
נָוֵהוּ הֵשַׁמּוּ׃

שְׁפָךְ עֲלֵיהֶם זַעְמֶךָ
וַחֲרוֹן אַפְּךָ יַשִּׂיגֵם
תִּרְדֹּף בְּאַף
וְתַשְׁמִידֵם
מִתַּחַת
שְׁמֵי ד׳׃

וְהִיא שֶׁעָמְדָה לַאֲבוֹתֵינוּ
וְלָנוּ. שֶׁלֹּא אֶחָד בִּלְבָד
עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ. אֶלָּא
שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר עוֹמְדִים
עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ וְהַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ-הוּא מַצִּילֵנוּ מִיָּדָם:

לפיכך

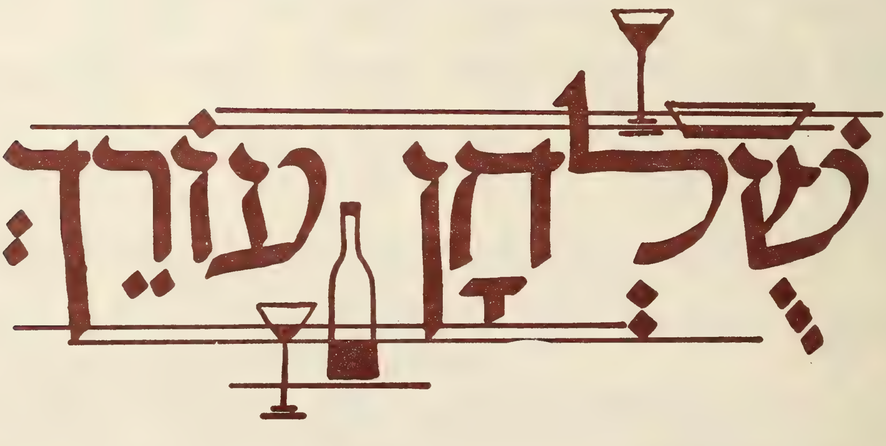
חייבים אנו להודות להלל ולשבח
למי שעשה לאבותינו את כל הנסים
האלו. הוציאנו מעבדות לחרות, מיגון
לשמחה, מאבל ליום טוב, מאפלה
לאור גדול ומשעבוד לגאולה
ונאמר לפניו שירה חדשה,

הללויה

הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב וְהַנַּעַר הַנַּפָּח
(אַגָּדָה)

הָיָה זֶה בִּשְׁעַת חֲצוֹת בְּאַחַד מִלֵּילוֹת הַחֹרֶף, הָעֲיָרָה כֻּלָּה עֲטוּיָה שִׂמְלַת חֹרֶף, בָּתֵּי הָעֵץ הַקְּטַנִּים הִשְׁתַּפְּלוּ וּכְאִילוּ הוֹרִידוּ אֶת מִגְבַּע הַקַּשׁ שֶׁלָּהֶם מְחוּמָמוֹת הַשֶּׁלֶג הַלָּבָן שֶׁיָּרַד עֲלֵיהֶם.
הֵן הַשָּׁמַיִם מֵעַל נוֹצְצִים בְּכוֹכָבִים וְיָרֵחַ חִוֵּר מַכְסִיף אֶת הַשְּׁבִיל, עָלָיו הוֹלֵךְ הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב לְבֵית הַכְּנֶסֶת כְּדֵי לַעֲרוֹךְ „חֲצוֹת" וְלִבְכּוֹת עַל חֻרְבַּן הַבַּיִת וְעַל הַשְּׁכִינָה הַשְּׁרוּיָה בַּגָּלוּת.
הֵרִים הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב אֶת עֵינָיו וְרָאָה: הָעֲיָרָה כֻּלָּהּ יְשֵׁנָה. הַבָּתִּים אֲטוּמִים אֵין שְׁבִיב אוֹר וְיָרְדָה עָלָיו עַצְבוּת גְּדוֹלָה:
הַאֻמְנָם אֵין אֶחָד שֶׁיִּתְעוֹרֵר וְיָקוּם לִזְכֹּר אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הָעוֹמֶדֶת בְּשִׁמְמוֹתָהּ וּמְחַכָּה וּמְצַפָּה לִגְאֻלָּה?
אוֹתָהּ שָׁעָה הִבְהִיקוּ מִקְּצֵה הָעֲיָרָה נִצּוֹצוֹת אֵשׁ הַפּוֹרְחִים וְעוֹלִים לְמַעְלָה וְדוֹעֲכִים.
מִי וּמִי הַמַּעֲלֶה נִצּוֹצוֹת בִּשְׁעַת חֲצוֹת? הָיָה הַבַּעַל שֵׁם טוֹב מֵחִישׁ צְעָדָיו, עוֹלֶה וְיוֹרֵד בִּשְׁבִילֵי הָעֲיָרָה וְהִגִּיעַ עַד חוֹף הַנָּהָר הַמְּכֻסֶּה קֶרַח. בְּקִרְבַת מָקוֹם עוֹמֶדֶת מַפָּחָה. לְיַד הַמַּפּוּחַ עוֹמֵד לוֹ הַנַּעַר הַנַּפָּח בְּיָדוֹ הָאַחַת פַּס בַּרְזֶל וּבְיָדוֹ הַשְּׁנִיָּה יַעֲלֶה וְיוֹרִיד אֶת הַמַּפּוּחַ הַמְּלֻהָט וְאֶת פַּס הַבַּרְזֶל הַמּוּחְזָק בְּצְבָת בִּידֵי הַשּׁוּלְיָה וּמָטָר נִצּוֹצוֹת פּוֹרְחִים וְעוֹלִים מִתּוֹךְ הַכּוּר וּלְאוֹרָם יֵרָאוּ פְּנֵי הַשּׁוּלְיָה הַמְּפוּחָמִים וּשְׁתֵּי עֵינָיו זוֹהֲרוֹת מִשֶּׁל קָלְטוּ לְתוֹכָן אֶת נִצּוֹצוֹת הָאֵשׁ.
„מַה מַּעֲשֶׂיךָ בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה בַּמַּפָּחָה וְלָמָּה לֹא תִּתֵּן שֵׁנָה לְעֵינֶיךָ?"
עָנָה הַנַּעַר וְהוּא אֵינוֹ מַרְפֶּה מִמְּלַאכְתּוֹ: „מָחָר לְאַחַר הַתְּפִלָּה שַׁחֲרִית מוֹלִיךְ זוּסְיָא הָעֶגְלוֹן בְּעֶגְלַת הַחֹרֶף שֶׁלּוֹ אֶת רַבִּי יוֹדֶל הַנּוֹסֵעַ

לארץ ישראל. קבלתי
עלי להתקין את פסי הברזל
לעגלת החורף".
"ומהו השכר שאתה מקבל
עבור מלאכתך הקשה"?
הזהירו פני הנער ואמר: "רבי
הטוב, היום הייתי לבר-מצוה"
והמצוה הראשונה לאחר
התפילין היא עזרתי לרב יודל
בדרכו לארץ ישראל".
והמפוח עולה ויורד ונצוצות
האש פורצים ועולים
ומאירים את פני המחוירים
היה הבעל שם טוב עומד
ובעיניו הטובות מבצבצות
ועולות דמעות של שמחה
והוא אומר:
"אשריך ישראל כי בנים
כאלה לך העומדים בחצות
הלילה ועושים מלאכת
הקודש כדי לסייע בעליה
לארץ ישראל".
ועוד הפטיר ואמר:
"בזכותם של בנים
פשוטים אלה
תבוא הגאולה".

כי לו נאה כי לו יאה

אדיר במלוכה בחור כהלכה גדודיו יאמרו לו: לך ולך
לך כי לך לך אף לך לך ה' הממלכה כי לו נאה כי לו יאה
דגול במלוכה הדור כהלכה ותיקיו יאמרו: לך ולך וגו'...

אֶחָד מִי יוֹדֵעַ
אֶחָד אֲנִי יוֹדֵעַ
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
שְׁלֹשָׁה עָשָׂר מִי יוֹדֵעַ שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ
שְׁלֹשָׁה עָשָׂר מִדַּיָּא · שְׁנֵים עָשָׂר שִׁבְטַיָּא
אַחַד עָשָׂר כּוֹכְבַיָּא · עֲשָׂרָה דִבְּרַיָּא
תִּשְׁעָה יַרְחֵי לֵידָה · שְׁמוֹנָה יְמֵי מִילָה
שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבַּתָּא · שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה
חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה · אַרְבַּע אִמָּהוֹת
שְׁלֹשָׁה אָבוֹת · שְׁנֵי לוּחוֹת הַבְּרִית
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ

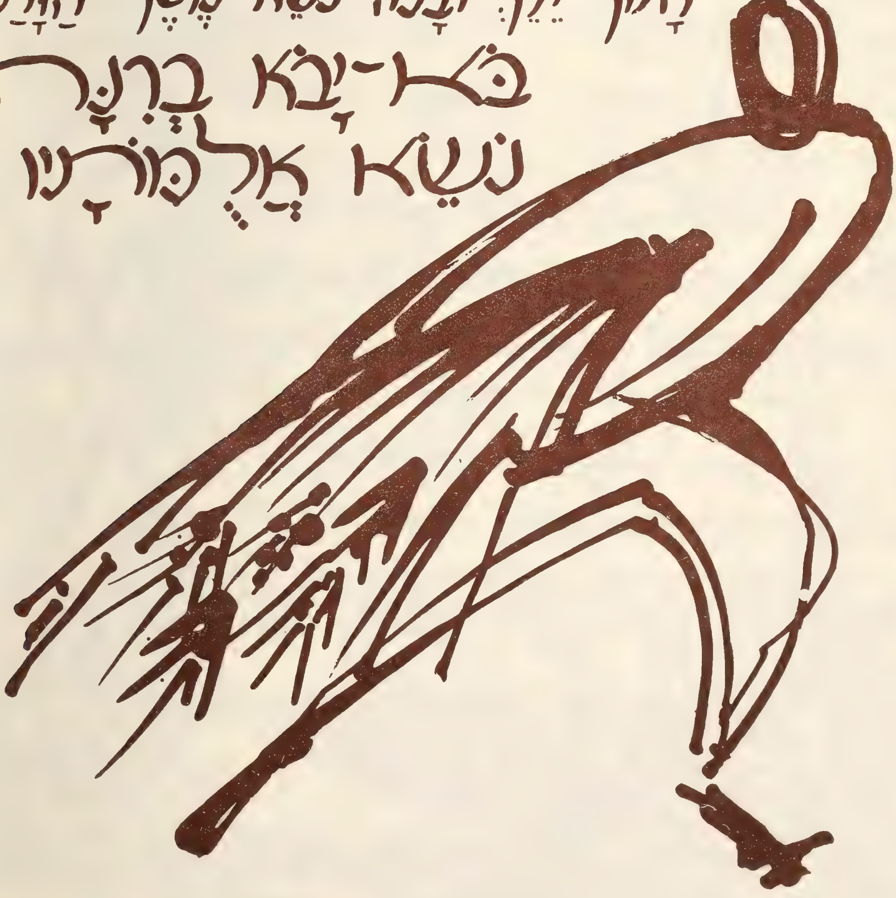
חד-גדיא

חד גדיא דזבין אבא בתרי זוזי
חד גדיא חד גדיא
ואתא שונרא ואכלה לגדיא דזבין...
ואתא כלבא ונשך לשונרא דאכלה...
ואתא חוטרא והכה לכלבא דנשך...
ואתא נורא ושרף לחוטרא דהכה...
ואתא מיא וכבה לנורא דשרף...
ואתא תורא ושתה למיא דכבה...
ואתא מלאך המות ושחט לשוחט דשחט...
ואתא הקדוש-ברוך-הוא ושחט
למלאך המות, דשחט לשוחט דשחט
לתורא דשתה למיא, דכבה
לנורא, דשרף לחוטרא, דהכה
לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה
לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי
חד גדיא חד גדיא

בְּשׁוּב ה׳ אֶת שִׁיבַת צִיוֹן הָיִינוּ כְּחוֹלְמִים
אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִים
הִגְדִּיל ה׳ לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּה הִגְדִּיל ה׳ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ
הָיִינוּ שְׂמֵחִים: שׁוּבָה ה׳ אֶת שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב:
הַזּוֹרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ:
הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ-הַזָּרַע
בֹּא-יָבֹא בְרִנָּה
נֹשֵׂא אֲלֻמּוֹתָיו:

חֲסַל

סִדּוּר פֶּסַח כְּהִלְכָתוֹ·
כְּכָל מִשְׁפָּטוֹ וְחֻקָּתוֹ·
כַּאֲשֶׁר זָכִינוּ לְסַדֵּר אוֹתוֹ
כֵּן נִזְכֶּה לַעֲשׂוֹתוֹ·
זָךְ שׁוֹכֵן מְעוֹנָה·
קוֹמֵם קְהַל עֲדַת מִי מָנָה
בְּקָרוֹב נַהֵל נִטְעֵי כַנָּה
פְּדוּיִם לְצִיּוֹן

בְּרִנָּה:

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה:

וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר וַיִּחַן־שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר. (שמות יט, ב)

ג׳בל מוסא (הר משה) בסיני הדרומי, לפי המסורת "הר האלוהים".

ישראל.
חג ומועד